

Marius Dorin LULEA

**VISUL UNEI NAȚIUNI:
ROMÂNIA MARE!**

istoria subiectivă a românilor de la 1821 și
până în prezent

OTOPENI
2020

ei i s-au impus condiții, pe care de altfel nici nu le-a acceptat? Dar dacă rușii, majoritari în Crimeea, decid în urma unui referendum desprinderea de Ucraina și alipirea la Rusia, gestul este un act condamnabil de agresiune, deși nici un conflict armat nu a precedat acest moment?

Contează că Ucrainei i s-a cerut să renunțe la propriul arsenal atomic, ce i-ar fi conferit garanții de securitate în fața Rusiei? Contează că SUA, Franța, Germania și Federația Rusă au oferit garanții de securitate și garantarea granițelor sale? Cei mai puternici fac legea, iar angajamentele internaționale sunt făcute pentru cei slabi și de a fi încălcate de către cei puternici.

SUA nu are nici o problemă cu faptul că Taiwan-ul este parte a Chinei dar susține regimul separatist din insulă? Dar SUA are o problemă cu regimurile separatiste susținute de Rusia în fostele state sovietice?

Din această carte cititorul trebuie să tragă propriile sale condiții.

Cuprins

Introducere	5
Revoluția lui Tudor Vladimirescu	13
Revoluțiile române de la 1848	21
Războiul Crimeii	25
Mica Unire de la 1859	28
Războiul pentru independență – 1877 –	35
Între război și pace 1913–1916	39
Primul război mondial 1916–1918	45
Marea Unire de la 1918 – Victoria unei națiuni	58
Ocupația strategică a Ungariei de către armata română 1919	64
Pactul Ribbentrop – Molotov	70
Raptul Basarabiei – 26 iunie 1940	77
Pierderea Nordului Ardealului și Cadrilaterului – 1940	80

Războiul pentru eliberarea teritoriilor pierdute 1941–1944	89
23 august 1944 – România pornește războiul pentru eliberarea Transilvaniei	95
Ocupația sovietică a României 1944–1958.....	103
Regimul comunist din România 1958–1989.....	111
În avangarda României Mari:	
Mihai Viteazu!.....	121
Regina Maria	128
Prieteni și dușmani	131
Basarabia e România.....	145
Concluzii.....	151

Lucrare apărută cu sprijinul
CENTRULUI PENTRU CULTURĂ,
ISTORIE ȘI EDUCAȚIE

Pe copertă: *Portret al Domnitorului
Alexandru Ioan Cuza realizat de
Mișu Popp.*

ISBN 978-973-0-30887-7

Grafică și tehnoredactare: *VioREL Cucu*

Introducere

Statele au nevoie de ideologii și de mituri care să le justifice existența. Un stat care nu investește în promovarea unor valori care să îl diferențieze de altele și care să arate de ce oamenii trebuie să fie uniți sub același drapel, va fi sortit pieirii.

Un stat ca să existe are nevoie în primul rând de basme.

Nu realitatea ține popoarele alături ci mai ales poveștile, miturile fondatoare, precum și presupusele pericole externe. Istoria pe care o știm este prelucrată cu atenție de părțile implicate, în funcție de interese. Exagerările, mitizarea unor personaje, glorificarea unor evenimente, reprezintă acte firești și care duc la consolidarea unei națiuni.

Dar statele există dacă se bazează pe o ideologie, dacă există un plan bine determinat și de care fiecare generație se ține. Acest plan este în general realizat de întemeietorii

unui stat și apoi completat și actualizat în funcție de realitățile momentului.

Un stat supraviețuiește dacă este capabil să asigure cetățenilor săi senzația de siguranță și de bunăstare.

Axioma fundamentală care stă la baza statului român este una singură și în jurul ei s-au creat miturile și principalele idei care justifică existența sa:

Unirea tuturor provinciilor locuite majoritar de către români într-un singur stat, care să fie aservit intereselor naționale românești.

Aceasta este legea fundamentală și de la care nici un om politic, președinte de stat, premier, de la care nici un român simplu nu ar trebui să se abată. Pentru apărarea acestei idei înaintașii noștri au părăsit plugul și au ieșit la oaste în trei războaie mari: războiul de independență început în 1877, primul război mondial, la care am luat parte începând cu anul 1916, și cel de al doilea război mondial, care a început în anul 1940.

Pentru acest ideal milioane de români, bunicii și străbunicii noștri și ai părinților

noștri, au căzut victime pe frontul de luptă. Jertfa lor nu trebuie uitată, așa cum nu trebuie să renunțăm nici noi la luptă.

Trei milioane de români trăiesc și astăzi în afara granițelor țării, în statul pe care îl numim Republica Moldova, o creație sovietică din anul 1917, un stat îndreptat împotriva românilor și ce are ca principal scop ștergerea identității românești a celor care locuiesc între Prut și Nistru.

Peste patru milioane de români au părăsit în ultimii treizeci de ani granițele naționale pentru că unul dintre atributele fundamentale nu a fost îndeplinit: un stat românesc, dar pentru români.

Trăim într-o perioadă în care marile puteri dominante ale lumii duc o cumplită propagandă de slăbire a micilor state naționale, cu scopul expres de ocupare ideologică și economică a acestora. Se vorbește despre globalizare și dispariția granițelor, însă S.U.A., Rusia și China duc în interior și exterior o puternică propagandă națională. În fapt globalizarea reprezintă doar o formă de promovarea a propriilor interese prin slăbirea conducerilor altor popoare.

Un stat slab, din punct de vedere a încrederii cetățenilor săi în el, reprezintă un

stat ușor de condus din exterior. Tocmai de aceea principala armă ce se poate folosi pentru apărarea teritoriului național nu o reprezintă tancurile, avioanele sau alte arme fizice, ci încrederea cetățenilor în valorile pe care statul le susține. Ori, spre exemplu, în ultimii treizeci de ani, deși o ducem mai bine decât înainte, prin propagandă s-a făcut ca încrederea românilor în stat să scadă dramatic, până la cote la care existența sa poate fi pusă în pericol.

Un teritoriu este ușor de cucerit cu forța armelor și oricât am investi noi în acest domeniu nu ne vom putea niciodată compara cu marile puteri din lume, sau din regiune. Cu toate acestea un pământ locuit de oameni ce cred în propria identitate devine imposibil de stăpânit pe termen mediu și lung.

Tocmai de aceea toate marile puteri preferă stăpânirea subversivă, adică fără conștientizarea ei. Scopul stăpânirii îl reprezintă utilizarea resurselor unui teritoriu în folos propriu. În acest sens prin mituire și promovarea la nivel politic de conducere în statele slabe a unor non-valori, marile puteri reușesc să își aservească întreaga avuție a unui popor.

Se întâmplă în această perioadă în România, când o componentă importantă a axiomei de fundamentare nu este respectată: statul român să deservească interesele românilor.

Ori la moment putem vedea cu ușurință că statul român este utilizat contra românilor și pentru interesele altor neamuri. Dar de vină nu sunt ele, căci bătălia popoarelor asupra resurselor și pentru dominație a existat întotdeauna. Noi suntem cei care trebuie să înțeleagă că între state nu există decât interese și nu prietenii, nu există reciprocitate ci doar obiective comune.

România stăpânește un teritoriu extrem de bogat, cu oameni deosebiți, cu resurse colosale de petrol și gaze naturale, cu acces la Dunăre și Marea Neagră, cu păduri, minereuri, cu pământuri arabile amplasate într-o zonă climatică excelentă. Însă acestea reprezintă și blestemul nostru, deoarece există interesul altor popoare de a le stăpâni.

Românii trebuie să învețe că între state nu există prietenii ci doar interese.

Nu trebuie să ne fie jenă să ne exprimăm punctul de vedere atunci când trebuie să ne protejăm interesele în fața nu doar

a inamicilor, ci mai ales a partenerilor. De asemenea România trebuie să ducă o politică externă energică și nu să o aservească unor alte state. Spre exemplu, exact la momentul la care scriu aceste rânduri, politica externă românească este ca și inexistență datorită aservirii ei în favoarea SUA.

În fapt este vorba de o suzeranitate, adică o parte din politicile noastre interne și externe nu mai sunt realizate din interior. Tocmai de aceea alte state, printre care și Federația Rusă, atunci când se gândesc la București preferă să discute cu Washington-ul, acolo de unde se stabilește politica internă și externă a României. Cedarea de suveranitate în favoarea unui alt stat creează grave probleme de încredere și de reprezentare externă. De ce ai discuta cu Bucureștiul când toate deciziile se iau în altă parte?

Nu mai amintim aici de grave încălcări ale constituției.

Tocmai de aceea este important să nu dăm înapoi când este nevoie să ne apărăm interesele, chiar și atunci când ele sunt în disonanță cu cele ale aliaților. Trebuie să înțelegem că alianțele se bazează pe interese care se amornizează și nu se subordonează.

Bătălia dintre națiuni, dintre popoare, dintre diferite grupuri de interese a existat dintotdeauna. Un popor a încercat să îl domine pe celălalt, să îi folosească resursele în propriul interes, să îl exploateze. Egalitatea sau dreptatea atunci când discutăm de relațiile dintre popoare nu există. Tocmai de aceea este important ca cititorul să înțeleagă acest joc și că fiecare națiune trebuie să își găsească aliați în promovarea propriilor interese.

La momentul de față România face parte dintr-un grup select de state membre ale NATO și ale Uniunii Europene. Dar, deși pentru moment pare că situația de față este de nedesfăcut, realitatea istorică arată cu totul altfel. O să vedem mai jos că înțelegerile dintre marile puteri au dăinuit doar o perioadă limitată de timp și încălcate sub presiunea noilor realități geopolitice.

Spre exemplu înțelegerile ce au rezultat după primul război mondial au rămas valabile doar până la momentul la care raportul de forțe economice, politice și militare s-a schimbat.

Astfel că venirea la putere a lui Hitler a dus la întărirea autorității statutului și la

o creștere economică și militară spectaculoasă. Pornind de la acest lucru s-a creat o alianță, formată în general din pierzătorii din 1919, care a contestat echilibrul global de după război.

De asemenea Rusia lui Stalin s-a înțeles în 1939, printr-un pact de neagresiune, cu Germania lui Hitler. Peste mai puțin de doi ani cele două state au intrat într-un conflict armat direct.

În rândurile de mai jos cititorul va fi plimbat cu rapiditate prin istoria modernă a românilor începând cu revoluția lui Tudor Vladimirescu și până în zilele noastre.

Revoluția lui Tudor Vladimirescu

După 1711 și până în 1821 în Țara Românească și în Moldova domnitorii nu au mai fost aleși din rândul boierilor locali, ci au fost impuși de către sultan, aceștia fiind străini de neam. Domniile era cumpărate pe bani grei, motiv pentru care toți cei care ajungeau la conducerea celor două țări românești erau puși pe spoliere, dornici să își recupereze banii plătiți sau să își achite datoriile restante.

A fost o perioadă extrem de grea pentru români, în marea lor majoritate țărani, burghezi și boieri mici, deoarece ei erau cei care duceau greul acestor dări. Țările românești nu mai puteau dispune de armată, astfel că în această perioadă de timp nu mai puțin de șase confruntări armate importante au avut loc aici (între Turcia, Rusia și Austria), adâncind problemele românilor.

Cu toate acestea mulți dintre boierii greci ce s-au perindat prin țările româ-